

عنوان مقاله:

بررسی معیارهای انتخاب محل دفن مواد زائد جامد جهت اصلاح محل های دفن غیر بهداشتی موجود در شهرهای ایران

محل انتشار:

اولین همایش تخصصی مهندسی محیط زیست (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محمدعلی عبدلی - استاد دانشکده محیط زیست - گروه مهندسی محیط زیست دانشگاه تهران

افشین تکدستان - عضو هیات علمی دانشگاه جندی شاپور اهواز و دانشجوی دکترای تخصصی مهندسی ع

طیبه رئیسی - دانشجوی کارشناسی بهداشت محیط دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز

خلاصه مقاله:

در کشور ما تنها 8 درصد پسماندهای شهری بازیافت، کمپوست و استفاده مجدد میشوند در حالیکه 92 درصد مواد زائد دفن میشوند که از این روش مدیریتی مواد زائد جامد، حدود 25 درصد دفن اصولی و تقریباً بهداشتی است و مابقی بشکل غیربهداشتی دفن و تلنبار مواد زائد می باشند. بنابراین لزوم بهینه سازی برخی از مراکز دفن غیر بهداشتی کشور و رساندن سطح فعلی آن به سطح قابل قبول بین المللی از یک سو و جامع پوشی به اهداف حفظ سلامت عموم و محیط زیست از سوی دیگر از طریق انتخاب مناسب محل دفن ایجاد می گردد. مهندسی دفن بهداشتی یکی از شیوه های رایج و کنترل شده دفع پسماند های شهری، صنعتی و حتی خطرناک محسوب میشود. مدیریت عملیات یک محل دفن بهداشتی شامل مکان یابی مناسب محل دفن، آماده سازی محل دفن و عملیات اجرایی و مهندسی در محل دفن می باشد. اولین گام در طراحی محل دفن، انتخاب محل مناسب است. درمکانیابی محل دفن بایستی به عواملی همچون توپوگرافی و زمین شناسی محل، هیدرولوژی منطقه، شرایط اقلیمی، سطح زمین مورد نیاز، خاک پوششی، سطح آب زیرزمینی، موقعیت زمین نسبت به توسعه شهر، خصوصیات زباله دفنی، کاربری زمینهای مجاور، فاصله آبهای سطحی از محل دفن، قیمت زمین و طول عمر جایگاه دفن و... توجه داشت. در انتخاب و ارزیابی محل دفن مواد زائد جامد از معیارهای شاخص های همچون الکنو (Oleckno)، دراستیک (Drastic)، و روش سازمان حفاظت محیط زیست (USEPA) استفاده میشود و پس از امتیاز و وزن هر معیار رد و قبول مکان دفن مشخص میشود. امروزه دفن بهداشتی پسماندها با توجه به بالا رفتن سطح استانداردهای زیست محیطی و بهداشتی به فرایندی مطلوب بنام بیوراکتور دفن پایدار گردیده که در روند طراحی آن کلیه ملاحظات فنی، اقتصادی، اجتماعی، زیست محیطی و بهداشتی بگونه مطلوب ملحوظ گردیده است. از مزایای بیوراکتور دفن پایدار، کنترل استحصال گازهای حاصل از مراکز دفن (LFG) و جلوگیری از انتشار گاز های گلخانه ای به اتمسفر، امکان استحصال انرژی جهت مصارف خانگی، صنعتی (دیگهای بخار و میکرو توربین ها) و سوخت اتومبیل، بالابردن سرعت تجزیه بیولوژیکی در بیوراکتور دفن و تصفیه شیرابه در جا، امکان استفاده مجدد از فضا جهت دفن مجدد پسماندها، امکان استفاده از زائدات دفن شده بعنوان کود پس از پایان فرایند تثبیت، بازیافت و استفاده مجدد از اجزاء قابل بازیافت پسماندها (بازیافت در مقصد) و در نهایت بهبود شاخص های زیست محیطی و بهداشتی و کاهش اثرات نامطلوب زیست محیطی می باشد. هدف از ارائه این مقاله سهم دفن بهداشتی و غیر بهداشتی در مدیریت مواد زائد جامد کشور، انتخاب محل مناسب دفن مواد زائد جامد توسط معیارهای الکنو (Oleckno)، دراستیک (Drastic)، و روش سازمان حفاظت محیط زیست (USEPA) معرفی بیوراکتور دفن پایدار و اصول طراحی آن در ساماندهی و مدیریت صحیح مواد زائد شهری، صنعتی و خطرناک می باشد.

کلمات کلیدی:

پسماند، انتخاب محل دفن، شیرابه، بیوراکتور دفن پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/11890>

